

ПРОФЕСОРУ Р. Г. ПИЛИП'ЮКУ – 80 РОКІВ

1 січня 2014 року виповнилося 80 років кандидату технічних наук, професору кафедри інженерної геодезії Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу Роману Герасимовичу Пилип'юку.

Народився Р. Г. Пилип'юк у селі Рудники Снятинського району Івано-Франківської області в сім'ї вчителів. Тут пройшло його дитинство і тут він

закінчив початкову школу. В 1945 р. сім'я переїхала у м. Івано-Франківськ, де у 1950-му він здобув середню освіту і цього ж року поступив на навчання у Львівський політехнічний інститут, який закінчив з відзнакою у 1955 р. за спеціальністю "Астрономо-геодезія".

Формування Романа Герасимовича як фахівця проходило у виробничому колективі загону № 10 Українського аерогеодезичного підприємства (Підприємство № 13), де з 1955-го по 1960-й роки він виконував астрономо-геодезичні роботи зі створення державних високоточних геодезичних мереж. У 1956-1957 рр. він працював у складі спеціальної експедиції в Китайській Народній Республіці (КНР), що виконувала роботи з геодезичного забезпечення розвитку господарства цієї країни. За якісну роботу його відзначили медаллю КНР.

З 1960 р. Р. Г. Пилип'юк працює інженером, а потім начальником вишукувальної партії в Проектно-конструкторському технологічному інституті лісового господарства м. Івано-Франківська, звідки (1963 р.) переходить на роботу в Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу спочатку на посаду асистента, потім доцента, професора, завідувача кафедри

прикладної геодезії, декана геолого-розвідувального факультету.

Становлення Р. Г. Пилип'юка як науковця-геодезиста відбулося під впливом видатних геодезистів України, професорів Львівського політехнічного інституту (тепер Національний університет "Львівська політехніка") А. Д. Моторного, М. К. Миґаля, А. Л. Островського. Його наукові інтереси лежать у площині проблем тривимірної геодезії, геодезичної астрономії, способів високоточних геодезичних вимірювань. Він автор понад 80-ти наукових та навчально-методичних праць, зокрема практикуму з дисципліни "Вища геодезія".

Р. Г. Пилип'юк – активний громадський діяч: він тривалий час був членом науково-методичної комісії МОН України за напрямком "Геодезія, картографія та землеустрій", членом редколегії науково-технічного збірника "Геодезія, картографія, аерофотознімання" (1978-1982 рр., м. Львів), науково-виробничого журналу "Вісник геодезії та картографії" (1993-1999 рр., м. Київ), членом правління Українського товариства геодезії і картографії. Має державні та відомчі нагороди: ювілейну медаль "За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна", медаль "Ветеран праці", "Відмінник освіти України", відзнаку "Почесний геодезист України", медаль "За заслуги" II ступеня Спілки геологів України, нагрудний знак МОН України "Петро Могила".

Завдяки особистим якостям, таким як скромність, висока працездатність, уважне ставлення до молодих колег, постійне прагнення до нового, Р. Г. Пилип'юк має велику повагу серед колективу рідного йому університету та геодезичної спільноти України.

Шановний Романо Герасимовичу! Ваші колеги, друзі та співробітники Інженерно-екологічного інституту ІФНТУНґу, редколегія журналу "Вісник геодезії та картографії" щиро вітають Вас з нагоди 80-річчя і бажають міцного здоров'я, творчої наснаги та нових здобутків.

* * *

ДО ЮВІЛЕЮ Г. О. ПАРХОМЕНКО

23 лютого 2014 р. виповнилося 75 років від дня народження відомого українського картографа, доктора географічних наук Галини Орестівни Пархоменко.

Народилася Г. О. Пархоменко в 1939 р. в м. Києві у сім'ї військовослужбовця. У 1956 р. закінчила зі срібною медаллю Білоцерківську середню школу

№ 4. Того ж року поступила на географічний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. По закінченню у 1961 р. кафедри геодезії та картографії все подальше трудове життя Галини Орестівни пов'язане з науковою діяльністю у сфері географії та картографії: спочатку в науководослідному центрі університету, а з 1965 р. – в Секторі географії АН УРСР (з 1991 р. – Інститут географії НАН України).

Поступове, але впевнене кар'єрне зростання ювілярки виглядає так: молодший науковий співробітник – 1965 р., кандидат географічних наук – 1975 р., провідний науковий співробітник – 1990 р.,

доктор наук – 1992 р.

Наукова діяльність Г. О. Пархоменко припадає на час активного формування української картографічної школи. Її наукові інтереси в цьому процесі проявлялись у розвитку теоретико-методичних засад картографії, зокрема методологічних принципів і підходів до системного картографування. Особливий її внесок у розроблення методологічних і методичних засад нової на той час галузі тематичної картографії – природоохоронного картографування та картографічного забезпечення вирішення проблем природокористування і практики створення комплексних схем охорони природи. Результати цих досліджень вона узагальнила у виданих (у співавторстві) монографіях "Картографическое исследование проблем охраны природы" (1978 р.) та "Картографические исследования природопользования (теория и практика работ)" (1999 р.).

За цикл робіт з проблем регіонального природокористування Г. О. Пархоменко у 1993 р. присуджено Державну премію України в галузі науки і техніки.

У практиці картографічних досліджень в Україні Галина Орестівна однією з перших (майже 40 років тому) почала використовувати структурно-графічне моделювання. Вона розробила базову структурно-графічну модель системи "Суспільство – Природа" та низку моделей з досліджень проблем природокористування, стану навколишнього середовища, охорони здоров'я.

У колі її наукових інтересів завжди було атласне картографування України. Вона брала участь у

створенні "Атласа природных условий и естественных ресурсов УССР" (1978 р.), виробленні методології та методики створення медико-географічного атласу, у формуванні концепції та структури фундаментального картографічного твору – Національного атласу України (2007 р.).

Останніми роками Галина Орестівна працювала над вирішенням проблем використання матеріалів дистанційного зондування Землі у моніторингових дослідженнях урбанізованих територій.

У науковому активі Г. О. Пархоменко понад 200 публікацій, серед яких є монографії і тематичні карти. Вона високопрофесійний фахівець, людина, якій притаманні вміння виділяти ключові проблеми в науці, бачити в ній перспективне, щедро ділитися з колегами своїми науковими ідеями та здобутками, активно підтримувати їхні пошуки.

Галина Орестівна – багаторічний член двох спеціалізованих рад із захисту докторських дисертацій при Інституті географії НАН України, науковий керівник аспірантів.

Ювілярка – багатогранно обдарована особистість: вона пише вірші, добре танцює, наділена дизайнерським хистом. Щирість, позитивна емоційність, вроджена доброзичливість та людяність – її головні якості у спілкуванні.

Вітаємо Галину Орестівну з ювілеєм, бажаємо міцного здоров'я, тепла і затишку в домі, нових ідей на науковій і життєвській ниві.

*Колектив Інституту географії НАН України
Редколегія "Вісника геодезії та картографії"*

* * *

ІГОРЮ СЕВІРОВИЧУ ТРЕВОГО – 75 РОКІВ

27 лютого 2014 року виповнюється 75 років від дня народження і 55 років трудової діяльності доктора технічних наук, професора Ігоря Севіровича Тревого – декана повної вищої освіти Інституту геодезії Національного університету "Львівська політехніка", відомого вченого, викладача і громадського діяча.

І. С. Тревого народився в 1939 р. у м. Ленінграді (нині Санкт-Петербург) в сім'ї службовця. В перші дні Великої Вітчизняної війни, коли йому виповнилося лише два роки, загинула мати і його взяла до себе бабуся з Білорусії, де він перебував до 1952 року. Там закінчив шість класів середньої школи, а в сьомий

пішов уже у Львові, куди направили на роботу його батька. В 1956 р., після закінчення школи, поступає у Львівський політехнічний інститут (тепер Національний університет "Львівська політехніка") на спеціальність "Астрономогеодезія" геодезичного факультету (нині Інститут геодезії). Студент І. С. Тревого був старостою групи, займався науково-дослідною роботою у науковому гуртку, мав досягнення в спорті – став майстром спорту СРСР з велоспорту.

У 1961 р. Ігор Севірович отримав диплом інженера-астрономогеодезиста і влаштувався на роботу у Західноукраїнську філію Всесоюзного державного інституту з проектування електрифікації сільського господарства "Діпросільелектро". Там він займався інженерно-геодезичними роботами і топографічним зніманням, пов'язаним з проектуванням і будівництвом високовольтних ліній електропередач, гідротехнічних і промислових споруд. Пройшов шлях від інженера-геодезиста до керівника геодезичної групи. Але потяг до наукової роботи привів уже сформованого фахівця в аспірантуру на